

Formanden: Det vil være hensigtsmæssigt at dele Forhandlingen i 3 Dele, og jeg sætter da først under Forhandling 1ste Kapitel af Lovforslaget med de til samme hørende Ændringsforslag, som ere Ændringsforslagene under Nr. 1—13.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Lige- som det er det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), der har udarbejdet den allervæsentligste Del af de Ændringsforslag, som her stilles, saaledes skyldes ogsaa Betænkningen i alt væsentlig ham, hvorfor jeg maa være berettiget til at sige det gode om den, at den indeholder en fuldstændig og udtømmende Oplysning om de stillede Ændringsforslag. Jeg kunde nu deraf, at Betænkningen giver en saadan Oplysning, tage Anledning til at nøjes med en Henviisning til den. Imidlertid er det jo ikke Sædvane, at Ordføreren indskrænker sig hertil, og jeg tør vel derfor heller ikke gøre det ved denne Lejlighed, endskønt jeg i Øjeblikket beklæder et Hverv, som jeg ikke blot ikke har ønsket, men som jeg endogsaa, men forgæves, har søgt at blive fri for. Jeg skal da tillade mig i størst mulig Korthed at fremsætte, hvad jeg vil kalde orienterende Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, som trænge til saadanne, hvorimod jeg ganske forbigaar de Ændringsforslag, som forstaa sig af sig selv. Lovforslagets to første Paragraffer gaa ud paa at skærpe de efter Loven af 11. Maj 1897 gældende Regler om Straffen for Vold mod sagesløs Person og om Paatalen af saadanne Forbrydelser. Udvalget tiltræder i det hele de Forslag, der her foreligge fra Regeringens Side. Disse Forslag gaa, som sagt, ud paa Skærper, og det endda ikke ringe Skærper. Til Trods herfor kan Udvalget ikke lade være med at gaa endnu videre, idet man enstemmig foreslaar, at Tvangsarbejde, som efter Lovforslaget kan idømmes i indtil et Aar, skal kunne idømmes i indtil 2 Aar. Udvalget lægger megen Vægt paa en saadan Bestemmelse og anser det netop for et fortræffeligt Middel til at modvirke og hemme de Forseelser, der her er Spørgsmaal om, at man kan idømme en langvarig Fængselsstraf med Tvangsarbejde. — Dette Udvalgets Forslag om, at Tvangsarbejde skal kunne idømmes i indtil 2 Aar, fremgaar ganske vist ikke af Ændringsforslagene til Lovforslagets to første Paragraffer, det staar som et selvstændigt Ændringsforslag under Nummer 15 b., men

foranlediger visse Ændringer i § 1 og enkelte andre Paragraffer.

Jeg skal derefter nævne Ændringsforslaget til § 4. § 4 angaar visse Sædelighedsforbrydelser, som meget stærkt ligner Rufferi. Vi have jo en Bestemmelse i Straffelovens § 182 om Rufferi, og hvad dermed kan stilles i Klasse, saasom at gøre sig Fordel af at tilstede Personer af forskelligt Køn Adgang til ens Bolig for der at begaa Utugt eller at have Kvinder til Huse, som leve af Utugt. Vi have en saadan Bestemmelse, men Udvalget finder, at hverken den eller Lovforslagets § 4 er omfattende nok, idet der er Sædelighedsforbrydelser af ganske lignende Beskaffenhed, som ikke rammes af Ordene i nogen af dem. Vi have derfor stillet et Forslag, som gaar ud paa at omskrive det første Stykke af § 4; det andet Stykke tiltræder man derimod ganske, som det staar. Det nævnte Ændringsforslag gaar da for det første ud paa ogsaa at straffe den, der paa anden Maade end i Straffelovens § 182 omtalt, som Mellemand i videsyg Hensigt befordre, tilskynder til eller fremmer Utugt, og for det andet paa at ramme de saakaldte Alfonser. Jeg skal endnu med Hensyn til Ændringsforslaget til § 4 henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslaget jo vil fritage alle Personer, der ikke ere over 18 Aar, for Straf for disse Forbrydelser, men det siger sig selv, at det meget vel kan ske, at Personer under den nævnte Alder gøre sig skyldige i dem, og det ser man jo for Resten ogsaa, det viser sig jo, at sligt virkelig forekommer. Her har man derfor ment at burde foretage en Forandring, hvilket er sket paa den Maade, at man har indskrænket Fritagelsen for Straf til saadanne Personer under 18 Aar, med Hensyn til hvilke Kvinden har Forsørgelsespligt. Det kan jo nemlig ikke gaa an, naar en prostitueret Kvinde har et uægte Barn under 18 Aar, da at straffe dette, fordi det lever af sin Moder, idet hun ernærer det.

Jeg kommer nu til Ændringsforslagene til § 5. § 5 er den omstridte Paragraf. Jeg skal ikke sige noget, der kan foranledige, at man fordyber sig i Spørgsmaalet om Legemsstraffens Rigtighed eller Urigtighed; det Spørgsmaal mener jeg, man tilstrækkelig har debatteret. Hvis nogen skulde have Lyst til at drøfte det yderligere, saa for mig gerne, jeg vil blot ikke give Anledning dertil. Jeg skal alt- saa ganske holde mig til Ændringsfor- sla-